

نویسنده : جفری دی ساکس «Jeffrey .D.Sachs» .

منبع و تاریخ نشر : کمان دریم «2026-01-05» .

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

ساموئل رینالدو مونکادا آکوستا، نماینده دائم ونزوئلا در سازمان ملل متحد، برای شرکت در جلسه شورای امنیت در سازمان ملل متحد (در مورد وضعیت ونزوئلا در ۵ ژانویه ۲۰۲۶ در شهر نیویورک) وارد می‌شود. «عکس از اسپنسر پلات/گتی ایمیج»

گزارش من به شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد تجاوز ایالات متحده علیه ونزوئلا

My Briefing to the UN Security Council Regarding US Aggression Against Venezuela

مسئله پیش روی شورا این است که آیا هر کشور عضو - با زور، اجبار یا خفقان اقتصادی - حق دارد آینده سیاسی ونزوئلا را تعیین کند یا بر امور آن کنترل داشته باشد.

The issue before the Council is whether any Member State—by force, coercion, or economic strangulation—has the right to determine Venezuela’s political future or to exercise control over it’s affairs .

*****

یادداشت سرد بیر کا من دریمز: سخنان زیر، همانطور که برای ارائه آماده شده بود، توسط جفری دی. ساکس، رئیس شبکه راه‌حل‌های توسعه پایدار سازمان ملل و مدیر مرکز توسعه پایدار در دانشگاه کلمبیا، در جریان جلسه اضطراری شورای امنیت سازمان ملل در روز دوشنبه، ۵ ژانویه ۲۰۲۶، در شهر نیویورک ایراد شد.

آقای رئیس:
اعضای محترم شورای امنیت ...

ونزوئلا از شورای امنیت سازمان ملل متحد می‌خواهد که از آزادی فوری مادورو حمایت کند و حمله غیرقانونی آمریکا را محکوم کند.

کارشناسان سازمان ملل: محاصره ونزوئلا توسط ترامپ و قتل‌ها در آب‌های آزاد، نقض قوانین بین‌المللی است

مسئله‌ای که امروز پیش روی شورا قرار دارد، ماهیت دولت ونزوئلا نیست.

مسئله این است که آیا هر کشور عضو - با زور، اجبار یا خفقان اقتصادی - حق دارد آینده سیاسی ونزوئلا را تعیین کند یا بر امور آن کنترل داشته باشد یا خیر.

این سوال مستقیماً به ماده 2(4) منشور سازمان ملل متحد برمی‌گردد که تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری را ممنوع می‌کند.

شورا باید تصمیم بگیرد که آیا این ممنوعیت باید حفظ شود یا لغو شود.

کنار گذاشتن آن عواقب وخیمی را به همراه خواهد داشت.

پیشینه و زمینه

از سال ۱۹۴۷، سیاست خارجی ایالات متحده بارها از زور، اقدامات پنهانی و دستکاری سیاسی برای تغییر رژیم در کشورهای دیگر استفاده کرده است. این موضوع، موضوعی است که به دقت در سوابق تاریخی مستند شده است. لیندسی اورورک، دانشمند علوم سیاسی، در کتاب خود با عنوان «تغییر رژیم پنهانی» (۲۰۱۸)، ۷۰ مورد از عملیات تغییر رژیم ایالات متحده را تنها بین سال‌های ۱۹۴۷ تا ۱۹۸۹ مستند می‌کند.

این شیوه‌ها با جنگ سرد پایان نیافت. از سال ۱۹۸۹، عملیات‌های بزرگ تغییر رژیم ایالات متحده که بدون مجوز شورای امنیت انجام شده‌اند، شامل موارد زیر بوده‌اند: عراق (۲۰۰۳)، لیبی (۲۰۱۱)، سوریه (از ۲۰۱۱)، هندوراس (۲۰۰۹)، اوکراین (۲۰۱۴) و ونزوئلا (از ۲۰۰۲ به بعد).

روش‌های به کار گرفته شده به خوبی تثبیت شده و مستند شده‌اند. این روش‌ها شامل جنگ آشکار؛ عملیات اطلاعاتی پنهان؛ تحریک ناآرامی؛ حمایت از گروه‌های مسلح؛ دستکاری رسانه‌های جمعی و اجتماعی؛ رشوه دادن به مقامات نظامی و غیرنظامی؛ ترورهای هدفمند؛ عملیات پرچم دروغین؛ و جنگ اقتصادی با هدف فروپاشی زندگی غیرنظامیان. این اقدامات طبق منشور سازمان ملل غیرقانونی هستند و معمولاً منجر به خشونت مداوم، درگیری مرگبار، بی‌ثباتی سیاسی و رنج عمیق جمعیت غیرنظامی میشوند.

مورد یا قضیه ای ونزوئلا

سابقه اخیر ایالات متحده در رابطه با ونزوئلا واضح است.

در آوریل (2002)، ایالات متحده از کودتای نافرجام علیه دولت ونزوئلا مطلع بود و آن را تأیید کرد.

در دهه ۲۰۱۰، ایالات متحده گروه‌های جامعه مدنی را که به طور فعال در اعتراضات ضد دولتی شرکت داشتند، به ویژه در سال ۲۰۱۴، تأمین مالی کرد. هنگامی که دولت اعتراضات را سرکوب کرد، ایالات متحده با مجموعه‌ای از تحریم‌ها به دنبال آن آمد. در سال ۲۰۱۵، رئیس جمهور باراک اوباما ونزوئلا را "تهدیدی غیرمعمول و فوق‌العاده برای امنیت ملی و سیاست خارجی ایالات متحده" اعلام کرد.

در سال ۲۰۱۷، در ضیافت شام با رهبران آمریکای لاتین در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل، رئیس جمهور ترامپ آشکارا در مورد گزینه حمله ایالات متحده به ونزوئلا برای سرنگونی دولت صحبت کرد.

در طول سال‌های {۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰}، ایالات متحده تحریم‌های گسترده‌ای را علیه شرکت نفت دولتی اعمال کرد. تولید نفت از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰، ۷۵ درصد کاهش یافت و سرانه تولید ناخالص داخلی واقعی 62 (PPP) درصد کاهش یافت.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد بارها با اکثریت قاطع علیه چنین اقدامات قهری یکجانبه رأی داده است. طبق قوانین بین‌المللی، فقط شورای امنیت اختیار اعمال چنین تحریم‌هایی را دارد.

در {۲۳ ژانویه ۲۰۱۹}، ایالات متحده به طور یکجانبه خوان گوایدو را به عنوان «رئیس جمهور موقت» ونزوئلا به رسمیت شناخت و در ۲۸ ژانویه ۲۰۱۹ تقریباً ۷ میلیارد دلار از دارایی‌های حاکمیتی ونزوئلا را که در خارج از کشور نگهداری می‌شد، مسدود کرد و به گوایدو اختیار کنترل برخی دارایی‌ها را داد.

این اقدامات بخشی از تلاش مداوم ایالات متحده برای تغییر رژیم است که بیش از دو دهه به طول انجامیده است.

تشدید تنش‌های جهانی اخیر ایالات متحده

در سال گذشته، ایالات متحده عملیات بمباران در هفت کشور انجام داده است که هیچ‌کدام از آنها توسط شورای امنیت مجاز نبوده و هیچ‌کدام در دفاع مشروع قانونی طبق منشور انجام نشده‌اند. کشورهای هدف شامل ایران، عراق، نیجریه، سومالی، سوریه، یمن و اکنون ونزوئلا هستند.

در ماه گذشته، رئیس جمهور ترامپ تهدیدهای مستقیمی علیه حداقل شش کشور عضو سازمان ملل متحد، از جمله کلمبیا، دانمارک، ایران، مکزیک، نیجریه و البته ونزوئلا، صادر کرده است. این تهدیدها در پیوست ۱ این بیانیه خلاصه شده‌اند.

آنچه امروز در معرض خطر است

از اعضای شورا خواسته نشده است که نیکولاس مادورو را قضاوت کنند.

از آنها خواسته نشده است که ارزیابی کنند که آیا حمله اخیر ایالات متحده و قرنطینه دریایی مداوم ونزوئلا منجر به آزادی یا انقیاد شده است.
از اعضای شورا خواسته شده است که از حقوق بین‌الملل و به طور خاص منشور سازمان ملل متحد دفاع کنند.

مکتب واقع‌گرایی روابط بین‌الملل، که به درخشان‌ترین شکل توسط جان مرشایمر بیان شده است، به طور دقیق وضعیت هرج و مرج بین‌المللی را به عنوان "تراژدی سیاست قدرت‌های بزرگ" توصیف می‌کند. بنابراین، واقع‌گرایی توصیفی از ژئوپلیتیک است، نه راه‌حلی برای صلح. نتیجه‌گیری خود واقع‌گرایی این است که هرج و مرج بین‌المللی منجر به تراژدی می‌شود.

پس از جنگ جهانی اول، جامعه ملل برای پایان دادن به این تراژدی از طریق اعمال قوانین بین‌المللی ایجاد شد. با این حال، کشورهای پیشرو جهان در دهه 1930 در دفاع از قوانین بین‌المللی شکست خوردند و این منجر به تجدید جنگ جهانی شد.

سازمان ملل متحد از دل آن فاجعه به عنوان دومین تلاش بزرگ بشریت برای قرار دادن قوانین بین‌المللی بالاتر از هرج و مرج بیرون آمد. به گفته منشور، سازمان ملل متحد «برای نجات نسل‌های بعدی از بلای جنگ، که دو بار در طول زندگی ما غم و اندوه ناگفته‌ای را برای بشریت به ارمغان آورده است» ایجاد شد.

با توجه به اینکه ما در عصر هسته‌ای هستیم، شکست نمی‌تواند تکرار شود. بشریت نابود خواهد شد. فرصت سومی وجود نخواهد داشت.

اقدامات مورد نیاز شورای امنیت

شورای امنیت برای انجام مسئولیت‌های خودتحت منشور، باید فوراً اقدامات زیر را تأیید کند:

۱. ایالات متحده فوراً تمام تهدیدهای صریح و ضمنی یا استفاده از زور علیه ونزوئلا را متوقف و از آن دست می‌کشد.
۲. ایالات متحده قرنطینه دریایی و تمام اقدامات نظامی قهری مرتبط را که بدون مجوز شورای امنیت انجام شده است، خاتمه خواهد داد.

۳. ایالات متحده فوراً نیروهای نظامی خود را از داخل و در امتداد محیط ونزوئلا، از جمله اطلاعات، نیروی دریایی، نیروی هوایی و سایر دارایی‌های مستقر در خط مقدم که برای اهداف قهری مستقر شده‌اند، خارج خواهد کرد.

۴. ونزوئلا به منشور سازمان ملل و حقوق بشر محافظت شده در اعلامیه جهانی حقوق بشر پایبند خواهد بود.

۵. دبیرکل فوراً یک فرستاده ویژه منصوب خواهد کرد که موظف است با ذینفعان مربوطه ونزوئلایی و بین‌المللی تعامل کند و ظرف چهارده روز با توصیه‌های مطابق با منشور سازمان ملل متحد به شورای امنیت گزارش دهد و شورای امنیت همچنان به فوریت این موضوع را پیگیری خواهد کرد.

۶. همه کشورهای عضو باید از تهدیدهای یکجانبه، اقدامات قهری یا اقدامات مسلحانه خارج از اختیارات شورای امنیت، مطابق با منشور، خودداری کنند.

در پایان آقای رئیس، اعضای محترم:

صلح و بقای بشریت به این بستگی دارد که آیا منشور سازمان ملل متحد به عنوان یک ابزار زنده حقوق بین‌الملل باقی بماند یا اجازه داده شود که به ورطه بی‌اهمیتی بیفتد. این انتخابی است که امروز پیش روی این شورا قرار دارد.

متشکرم.

----- **با احترام** «2026-01-06»

.....